

Båndrapport

Japanerne kommer ofte igennem sidst på eftermiddagen på 20 meter. Der er også stigende aktivitet fra russiske SSTV amatører og der er mange i Moskvaområdet, der kører om eftermiddagen med flotte farvebilleder

OZ1DOZ er QRV i sommer fra Kalundborg og sender skønne sommerbilleder. Han kan modtages i København, men rækkevidden er endnu større mod Jylland. Bent klager dog over ringe aktivitet derfra - nå, han har vel bare været uheldig.

Den Danske WW SSTV contest

Nu skulle alle logs være i hus, idet postbudet den seneste tid ikke er kommet med flere.

Af de modtagne logs fremgår det, at der har deltaget mange i testen. En hurtig sammentælling giver et tal omkring 200 SSTV stationer, fordelt over hele Europa. Det er dog trist, at kun ca. 10 % indsender logs. Mange tilkendegiver i deres log, at de er meget glade for denne test, idet det giver lejlighed til at kontakte stationer, som ikke ses så tit. "Naturligvis" er der som de forrige gange retsuk fra flere, som efterlyser flere danske SSTV stationer i denne DANSKE test - og (specielt til svenskerne) - måske vil en NORDISK TEST være mere attraktiv for flere SSTV stationer

Vinderne af testen blev:

- nr. 1 EA2AFL, Jose,
- nr. 2 UU6JF, Peter,
- nr. 3 ER3ED, Victor,
- nr. 4 ON7BW, Winfried,
- nr. 5 OH2LU, Tapani.

Vi takker for en god deltagelse, og siger på gensyn til næste år. Diplomerne er på vej.

Defination af farvemoderne i SSTV

QTC,s spalteredaktør SM1BUO, Åke, skriver:

Mange har sikkert undret sig over, hvad det er, som adskiller Martin 1, Scottie 1 og WR 180. Der er ingen andre end konstruktørerne, der kan definere disse moder exakt, da de fleste holder deres data hemmelige. Imidlertid anvender alle i princip samme system, som består i, at billederne starter med en lang billedpuls, som indeholder VIS koden. Derefter følger en grøn linie, et kort mellemrum, derefter en blå linie, et kort mellemrum og en rød linie (se skitse). Hver linie starter med en liniesynkspuls fulgt af en

n, en blå og en rød linie. Martin 1 og Scottie 1 indeholder begge 256 linier pr. billed. Et Martin 1 billede tager ca. 114 sek., hvilket er noget længere end hos Scottie 1. Forskellen hidrører fra små afvigelser i linietiden. I Martin 1 består hver linie af 512 pixels, som midlertidigt lagres i PC,ens hukommelse. Der behandles den af en software algoritme ned til den halve opløsning, men med et minimalt tab af kvalitet, hvorefter den skrives ind i PC,ens hukommelse. At farvesekvensen er ændret, jfr med FAX color, har ingen betydning. Der indtraf nemlig en konstruktionsfejl i en WRAASE converter, idet den røde linie blev slukket af billedsynkspulsen, og siden har Martin og Scottie fulgt efter med denne

uvante farvesekvens. Man kan ikke umiddelbart se nogen forskel i billedkvalitet mellem Martin 1 og Scottie 1, men derimod virker det som om WRAASE 180 skulle være noget bedre end disse to VIS koden har vi omtalt tidligere. Det er en digital kode, som udgør en del af billedsynkspulsen, og hjælper til automatisk at stille modtagesystemet i den rigtige mode. Den består af en starttone på 1200 Hz, som følges af syv bit og et ottende bit for paritet. En frekvens på 1300 Hz modsvarer "logic 0" og 1100 Hz "logic 1". Hver databit er 30 ms lang. Der opstår ikke problemer i systemer, som ikke kan læse VIS koden. Den opfattes bare som en lang synkspuls.

Vores egen "tekniske redaktør", OZ9AU, Allan, tilføjer følgende tekst, billeder og skitse:

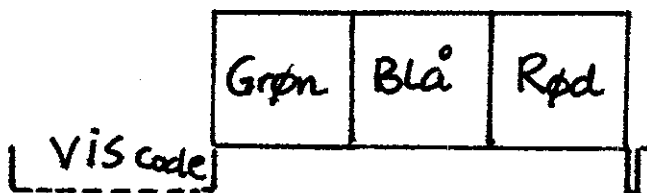
Billedet viser et helt Martin 1 billede, men vist således, at de tre farvedele kan ses hver for sig. Fra venstre og mod højre svarer til en linie i farvebilledet. Det første indeholder de grønne "farver", det næste de blå og det sidste de røde. Hvid svarer til høj lysintensitet og sort til ingen. Hvis du kigger på billedet på rammen bag kaldesignalet, kan farven bestemmes:

1. ste billede = meget grønt,

2. den billede = ingen blå,

3. die billede = meget rødt.

Grøn + rød = gul HUSK - det er additiv farveblending.

Hørt på 2 meter

- min nye antenne har en meget flad udstråling!
- det har min osse efter den sidste storm!

Aktuelt om SSTV/FAX ude og hjemme

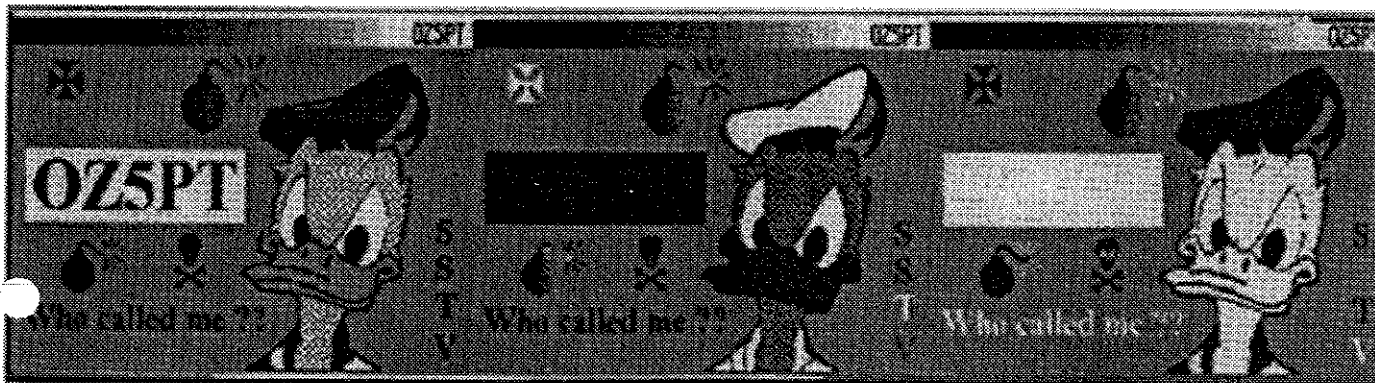
SM5EEP, Nils-Gustav, skriver i QTC, at han glæder sig over modens udvikling i det seneste halvår. Åke, SM1BUO, skal tilskrives dette, og særlig for arbejdet med FAX/SSTV spalten i QTC.

Åke og Kenth/SM7BYX, Bosse/SM0WA, Peter/SM6LQZ og andre meget interesserede, kører hver morgen kl. 0700 en "billedrunde" på 80 meter.

Hvordan ser det så ud udenfor Sverige. Nils-Gustav vil fremhæve organisationen IVCA (International Visual Communications Association) med redaktion i Californien. Den forsøger af formidle information om nyt til alle SSTV interesserede.

IVCA,s blad "VISION", udkommer hvert kvartal.

IVCA styrer også fire SSTV-net.

- North American Net. Sat. 15.00 UTC 14230,
- European Net. Sat. 13.00 UTC 14230,
- South Pacific Net. Sun 04.00 UTC 14230,
- South American NetWed 23.00 UTC 14230.

Siden 1992 har Nils-Gustav redegjort i Vision om FAX/SSTV i Europa John, VK3M, som er IVCA's tekniske skribent, gav fornylig en oversigt om JVFX 6 0. Selv fungerer Nils-Gustav som "net control" for det europæiske net. Man udveksler hovedsagelig billeder, men der er også mulighed for at stille spørgsmål. I det seneste nummer af Vision nævnes bl. a. modtagningsprøver med forskellige DSP filtre (DSP=Digital Signal Processing). Et anbefalet

filter er SSTV-1, som sælges for 160 Dollars af JPS Communications, U S A.

I Japan arbejdes der med at udvikle ISB (Independent Side-Band), således at man kan køre fone og video på hver sit sidebånd samtidig (er der ingen bredbåndsbegrænsninger i Japan ?).

Nils-Gustav har nogle eksemplarer af Vision, og du kan bestille et mod SASE. Medlemskab koster 10 Dollars, så får du bladet med de seneste nyheder indenfor SSTV. Send dit bidrag til Kim Gaither, KA4H, P.O.Box 140336, Nashville, TN 37214, U.S.A.

73 de OZ9AU og OZ9KE

Redaktion: OZ7NB, Niels Chr. Bahnson
Vibehøj 7, 6731 Tjæreborg
Tlf. 75 17 53 13

Det nostalgiske hjørne

Gunnar Krogsøe, OZ2GK, fortæller: (fortsat)

Min bror, som var radioforhandler i Odense, var ovre og se på det, og så gik han også igang i stor stil. Han solgte dem gennem Illum.

Efterhånden begyndte tyskerne godt nok at røre lidt på sig, og en dag kom en mand ned til mig og sagde: "Er du rigtig klog i hovedet?" Da havde jeg lavet en udstilling. Bunden den havde de engelske farver, og så stod der et par rammeantenner, men da han kom og sagde det, kunne jeg godt se, at det var for farligt at have, så det kom ned igen."

Tyskerne gjorde da det, at de tvang justitsministeriet til at udstede et forbud mod fabrikation og forhandling af disse rammeantenner. Dette forbud trådte i kraft den 17. november 1943. Man kunne herefter risikere op til 2 års fængsel for at overtræde dette forbud. Men da var allerede de fleste danske hjem forsynede, og hvor man ikke havde en rammeantenne, lavede man en selv.

"Efter kapitulationen fik Hans Sørensen og jeg til opgave at overtage ledelsen af et stort tysk radiolager. Først i pavillonen oppe i Byparken og derefter nede på FDB's nedlagte fabrik. Desuden også ude i Storegade. De tre steder var der enormt meget tysk radiogrej. Alt dette grej havde tyskerne kørt til Danmark kort før krigens slutning for at bringe det på et mere sikkert sted. Der var alt muligt, f. eks. flere tusinde anodebatterier, og da der ikke var strøm i huset, så brugte vi de anodebatterier til at lave lys med. Og det gik jo rask, ikke? De holdt ikke så længe til det, men der var jo nok af dem, og vi havde alt det lys, vi havde brug for.

Oppe i pavillonen var noget af det mest interessante.

Det var ultrakortbølgeudstyr med nogle rør, der var helt fantastiske at se på. Store glaskolber med en masse elektroder. Vi var jo helt elektriske over alt det her kram. Vi kiggede på alle de mærkelige apparater. Der var sendere og modtagere og masser af rør og reservedele.

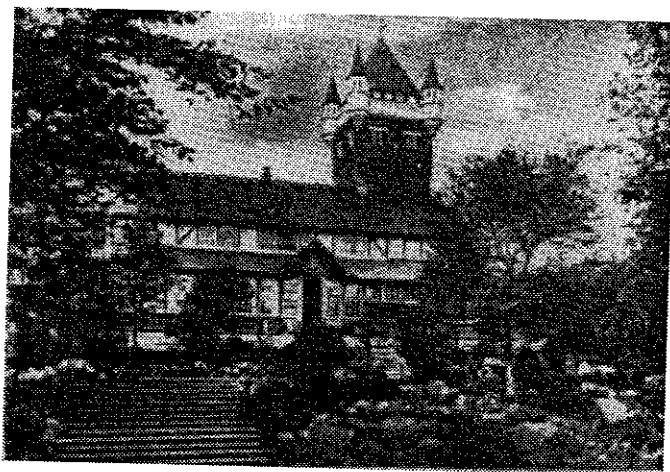
Der var bl. a. de her små agernrør. De interesserede os gevaldigt, og det varede ikke længe, så begyndte vi at lave små sendere med agernrør, og vi fik "langvejsforbindelse" herfra og til Fanø med dem. Det var bl. a. over til 2FM. Vi havde antenner oppe på loftet og oppe på taget, og vi fik mange forbindelser med de her små sendere. Men der lå jo masser af transportable sendere ude på de her lagre rundt omkring, nogle små fikse nogen. Så hvis vi ville, kunne vi jo bare tage løs.

Der gik nogen tid, og så fik vi at vide, at der ville komme nogen fra den danske hær, nogle ingeniører fra ingeniørtropperne, der gerne ville se de lagre, der var der.

Hvis vi så ville være behjælpelige med at få lidt fra til den danske hær, så ville de jo gerne det. Men det kunne vi da så absolut være behjælpelige med.

Så en dag kørte der en stor fiskebil med anhænger op ude i gården ved FDB, og vi fyldte de to store vogne helt op med grej, som skulle gå til den danske hær. De kørte afsted med det, og vi fik kort tid efter at vide, at der ville komme en general fra de allierede for at inspicere det her lager.

Vi blev nok lidt rødørede, for vi tænkte, så for Pokker, nu kan han nok se, at der er forsvundet noget. Han kom, og han kunne

Den gamle forlængst nedrevne pavillon i byparken, hvor tyskerne gemte en masse radioudstyr. I vandtårnet bagved havde de en støjsender. (Byhistorisk arkiv, Esbjerg)

overhovedet ikke se, at der manglede noget. Det var jo et kæmpelager. Da han havde kigget lidt rundt, sagde han, at det var i orden. Vi kunne nu ikke lade være med at sige, at det ligger sådan, at vi faktisk er radioamatører, og vi kunne egentlig godt tænke os at få lidt radiogrej til os selv, så vi havde lidt at arbejde med. "Take what you want!", var svaret. Det var jo fantastisk. Jeg ringede derfor til min bror i Odense, og jeg sagde til ham: "Ved du hvad, du må hellere tage en tur herover. Der er nok noget, der kunne interessere dig."

Og de kom så over med en vogn, som blev fyldt, og de kørte med det. Han handlede så med det, og en masse af det blev solgt fra Kolding.

I politiet i Odense var der et par radioamatører, og de kørte til Kolding og fyldte "Salatfadet" op med grej. De kom og bød på en stak, og de fik to stakke, så alt blev fyldt op, under sæderne og alle vegne. Amatørerne fik en masse af det grej, og det var også godt. Det blev jo brugt til et bedre formål nu. Og jeg forsynede mig selvfølgelig med, hvad jeg med rimelighed kunne tage, en Fu.HEC, en rørprøver og et par store strømforsyninger samt en målesender og et oscilloskop, men ingen kortbølgesender.

Min bror blev meget aktiv ovre på Fyn, og en vinter var han kommet i tanker om, at han skulle deltage i en contest. Han gjorde så to ting. Den ene var at finde et sted, hvor han kunne rejse et rigtigt antenneanlæg, og den anden var at få sig nogle tabletter, ferietabletter hed de vist dengang. Og så havde han en god ven, der havde en gård i Vensild uden for Odense, med megen jord dertil, og der fik vi så nogle arbejdsmænd til at mejsle 4 huller i den hårdfrosne jord. Det var til en rhombic-antenne. Det skulle være fint, og alting var i orden, da vi kom derud - troede vi, men to af hullerne var skæve, og så måtte vi selv igang. Men vi fik antennen op og fik ført tråden ind igennem et hul i vinduet. Senderen var ret stor, så hver gang Erik trykkede på nøglen, gik lyset